

lovgivningen om den kommunale byplanlægning kunne heller ikke gennemføres.

Flertallet lægger imidlertid vægt på, at alle retlige spørgsmål kan indbringes for miljøministeren til efterprøvelse. Dette er nødvendigt af hensyn til borgernes retsbeskyttelse og for, at der kan opnås en ensartet retstilstand i landet. Flertallet finder det overflødigt at bibeholde den hidtidige ordning, hvorefter også amtsrådene i vid udstrækning er klagemyndighed, og kan tilslutte sig, at alene miljøministeren bliver administrativ klagemyndighed.

Under gennemgangen af lovforslagets enkelte bestemmelser har flertallet haft opmærksomheden henvendt på, i hvilket omfang der vil være mulighed for påklage af kommunalbestyrelsens beslutning eller administration i øvrigt, fordi spørgsmålet vedrører forståelsen af loven eller på anden måde er af retlig karakter. Flertallet finder anledning til at fremhæve nogle eksempler. Når der i § 16, stk. 3, anvendes ordet „større“ ved afgrænsningen af kommunernes lokalplanpligt og i § 16, stk. 4, ordet „snarest“ som et led i kommunens forpligtelse over for den private borger til at udarbejde et forslag til en påkrævet lokalplan, er kommunalbestyrelsens forståelse af de citerede ord ikke udtryk for et skøn, som ikke kan påklages. Der er derimod tale om en — stiltiende eller udtrykkelig — beslutning, som indebærer en fortolkning af loven, og som derfor kan efterprøves af ministeren. Tilsvarende vil gælde forståelsen af eksempelvis ordene „mere omfattende ændringer“ i ændringsforslag nr. 14 og af § 27, stk. 2, 2. pkt., om fornyet offentliggørelse af ændrede lokalplanforslag, jfr. også ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 20. Det vil tillige kunne efterprøves, om en lokalplanbestemmelse har fonøden hjemmel i § 18 (men ikke, om bestemmelsen er hensigtsmæssig), og om en kommuneplan har det indhold, som § 3 kræver (men ikke, om indholdet er hensigtsmæssigt). Ligeledes vil spørgsmål om, hvorvidt lovens procedureregler under planlægningens udførelse er overholdt, kunne indbringes til efterprøvelse.

Ved sin tilslutning til lovforslagets bestemmelser om klage har flertallet forudsat denne forståelse af udtrykket „retlige spørgsmål“ i § 48, stk. 1.

Udviklingen i de senere år har vist nødvendigheden af, at *offentligheden* søges inddraget mere aktivt i planlægningen, end det som regel tidligere har været tilfældet. Flertallet kan fuldt ud tilslutte sig den vægt, som lovforslaget lægger herpå.

Flertallet tillægger det således overordentlig stor betydning, at befolkningen sikres den fornødne information om kommunalbestyrelsens planlægningsovervejelser på et tidspunkt, der åbner reel mulighed for befolkningens medvirken. Spørgsmålet herom har været et centralt emne i navnlig de henvendelser, som en række beboerforeninger har rettet til udvalget.

En indvending mod lovforslaget, især fra beboerforeninger, har været, at lovforslaget ikke synes i tilstrækkelig grad at sikre, at befolkningen præsenteres for alternativer. Det er således anført, at det oprindelige lovforslag fra maj 1974 indeholdt en regel om, at kommunernes dispositionsplanlægning (kommuneplanen) skulle starte med offentliggørelsen af alternative skitser til en offentlig debat. Opgivelsen af dette krav om alternative skitser er betegnet som et væsentligt tilbageskridt.

Flertallet finder imidlertid, at bestemmelsen i lovforslagets § 6, stk. 1, tvært imod at afsvække muligheden for offentlighedens medvirken i virkeligheden giver et bedre grundlag for den offentlige debat om planlægningens målsætning og indhold. Efter § 6, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen inden udarbejdelsen af et forslag til kommuneplan offentliggøre en kortfattet redegørelse om hovedspørgsmål og planlægningsmuligheder i det forestående planlægningsarbejde. En sådan redegørelse kan fremdrage de relevante problemer og angive mulige løsninger og deres konsekvenser på en mere åben og uforbindende måde, end det vil være tilfældet i egentlige alternative skitser, hvis udvælgelse kan være problematisk, og hvis indbyrdes kombinationsmuligheder kan være mangfoldige. Samtidig vil de økonomiske og administrative konsekvenser af bestemmelsen stå i et rimeligt forhold til de hensyn, som bestemmelsen tilsigter.

Flertallet skal henvise til ministerens besvarelse af spørgsmål 17 og i øvrigt fremhæve som en væsentlig forudsætning for, at § 6, stk. 1, kan få den tilsigtede virkning, at redegørelsen gives karakter af et debatoplæg